

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران

TEHRAN CHAMBER OF COMMERCE,
INDUSTRIES, MINES AND AGRICULTURE

گزارش موسسه مک کینزی با موضوع:

فرصت های افزایش بهره وری و رشد اقتصادی در آسیا

«مارس ۲۰۱۵»

معاونت بررسی های اقتصادی

مرکز گردآوری و تحلیل آمار

فروردین ۹۴

آسیا چگونه می تواند بهره وری و رشد اقتصادی را بهبود بخشد؟

Jonathan Woetzel مدیر موسسه مک کینزی:

رشد اقتصادی در چین و سایر نواحی آسیا، به آموزش مهارت ها، مکانیزه شدن هر چه بیشتر فرآیندها و استفاده بهتر از منابع بستگی دارد. یکی از بزرگترین چالش های رشد پایدار در آسیا، تسریع و شتاب دادن به بهره وری، به عنوان فرصتی برای رشد، می باشد.

در این مصاحبه، مدیر موسسه مک کینزی بر امکان دست یابی به کمک های جامعه و افزایش دامنه شمول کار از طریق به کارگیری بیشتر زنان و بزرگسالان برای افزایش نرخ رشد اقتصادی منطقه، تاکید دارد.

تغییرات جمعیتی:

در عصری هستیم که پیشتازان رشد جهانی، قهرمان رشد هستند. در ۵۰ سال گذشته، اغلب کشورهای آسیایی رشدی بالاتر از همتایان اروپای شرقی و امریکای شمالی خود داشته اند. مهمترین آنها کشور چین است که سالانه بیش از ۷ درصد رشد اقتصادی دارد. کره، اندونزی و هند همگی بیش از ۵ درصد رشد سالیانه دارند. حتی ژاپن با ۳.۳ درصد رشد در طول ۵۰ سال رشدی بیشتر از امریکا و اروپای شرقی داشته است.

همچنانکه پیش می رویم، آمارهای جمعیتی که نقش مهمی در تحولات رشد اقتصادی داشته اند، سمت و سوی کاهشی دارند. بطوریکه در آسیا، مشابه سایر نقاط جهان، نرخ پایین زاد و ولد و افزایش طول عمر، رشد جمعیتی را تحت تاثیر قرار داده است. به این معنا که رشد اقتصادی از محل رشد جمعیت، در حال نزول است. بررسی روند رشد اقتصادی صرفاً متوجه روند تغییر سطح تقاضا نیست بلکه روند تغییر بهره وری نیز مهم است. در صورت حفظ سطح بهره وری گذشته، باز هم رشد اقتصادی در منطقه آسیا در حال کند شدن است. کاهش رشد نه فقط در کشورهای آسیایی مثل ژاپن، بلکه در کشورهای آسیایی مثل چین، هند و اندونزی نیز مشاهده می شود. به طور خاص می توان گفت چین در طول ۵۰ سال گذشته، به طور متوسط سالانه ۷.۵ درصد رشد داشته است و اگر همین طور پیش برویم امکان رسیدن به ۵ درصد هم وجود دارد، اگرچه ممکن است خیلی زیاد بنظر نرسد و هنوز ۲۵ تا ۳۰ درصد کندتر از رشد پیشین آن است.

فرصت بهره وری:

فرصت های بزرگ زیادی برای افزایش تولید و بزرگتر شدن اقتصاد آسیا وجود دارد. فرصت خوبی برای افزایش نرخ مشارکت زنان و نیروی انسانی بالای ۶۵ سال وجود دارد. در چنین جوامعی بازنشستگی در سنین ۶۰ تا ۶۵ سال کم کم در حال منسوخ شدن است. بازتعریف کار، ماهیت کار و حمایت هایی که برای کارمندان در محل کار مورد نیاز است، موضوعات جدیدی هستند که باید مورد بررسی قرار گیرند.

علاوه بر توجه به کاری که مردم انجام می دهند و فرصت های بهره وری موجود، هنوز هم انتقال از کشاورزی به صنعت و انتقال به شهرها و بخش خدمات در حال جریان است. این بدان معناست که تحولات عظیمی در بخش کشاورزی از طریق مکانیزاسیون بوجود آمده است. به طوریکه هنوز نیز در کشور چین شاهد جایگزینی یک خانواده با یک تراکتور هستیم.

هنوز در هیچ جایی در مزارع آسیا نظیر آنچه در مزارع بزرگ مکانیزه شده ای که در سایر نقاط جهان وجود دارد و بهره ورتر هم هستند، مشاهده نمی شود. همزمان با افزایش شهرنشینی در آسیا، گذار بزرگی در حال روی دادن است. اما فراتر از آن، در سایر بخشها فرصتی نیز برای انجام کار بیشتر با جمعیت روز افزون شهرها، وجود دارد. حمایت از افراد برای افزایش تخصص و مهارت آنها، چه اینکه در مورد کارخانجات صنعتی و فرآوری مواد غذایی باشد که از طریق ایجاد امنیت غذایی منجر به بهبود وضعیت شهروندان شود و یا اینکه در مورد خدمات، مشاغل خدماتی را به سطحی که مردم انتظار دارند برسانیم، همگی فرصت های بزرگ افزایش بهره وری جامعه و اقتصاد آسیا هستند. بهره وری، چالش واقعی و فرصتی نهفته برای آسیاست.

محرك رشد:

کسب و کارها قبل از هر چیزی باید یک کسب و کار باشند، یعنی آنها نیاز دارند تا مزیت های نهفته در فرصت های پیش رو را کسب نمایند، بهره وری را افزایش دهند، افزایش بهره وری آنها، پیشرو باشند، ساختار صنعتی فعلی را تخریب نمایند و از طریق به چالش کشیدن وضعیت موجود، تولیدات و خدمات بهتری را ارائه کنند. در برخی موارد مشاهده می شود ساختار صنعتی فعلی آسیا به معنای واقعی کلمه پاسدار بقایای دوران استعمار هستند. بنگاه هایی که همان کارهای گذشته را با همان شیوه های قدیمی، همانند صدها سال پیش، انجام می دهند. هیچ گام اساسی برای رسیدن به نرخ رشد اقتصادی سابق آسیا، برداشته نشده است. فرصت خوبی است که کسب و کارها پرسش علت عدم تحقق مورد فوق را طرح کنند. در این راستا دولت و بخش خصوصی، هر دو به یک اندازه، فرصت و الزام به افزایش بهره وری دارند تا خدمات عمومی را ارائه دهند و با استفاده از منابع کمتر کارهای بیشتری را برای جامعه شهروندان تازه به قدرت رسیده انجام دهند. این موضوع کلیه موارد از آموزش تا تامین سلامت، ارائه مجوزهای پایه برای انجام فعالیت های کسب و کار و کمک به جامعه برای حل و فصل اختلافات آنها را می تواند در

بر بگیرد. بررسی های نشان می دهد که این فرصت وجود دارد که دولت های آسیایی تا ۴۰ تا ۶۰ درصد از امور محوله خود را با استفاده از منابع موجود بهبود دهند.

آینده چین:

همواره کشور چین دارای نسبت پایین مصرف به تولید ناخالص داخلی (GDP) ۱، در مقایسه با سایر کشورهای جهان بوده است. این نسبت برای کشور چین ۳۰ درصد است. در حالی که برای کشور آمریکا همین نسبت حدود ۷۰ درصد است. ممکن است چنین برداشت شود که این رقم برای آمریکا فقط اندکی زیاد است و لی هنوز برای چین راه زیادی برای رسیدن به این رقم باقی است.

افزایش تقاضا و مصرف برای مصرف کنندگان چینی یکی از فرصت های بزرگ برای اقتصاد چین است. کودکان چینی تمایل زیادی به خرید دارند و این گروه سنی را اصطلاحاً نسل دوم مصرف کنندگان ۲ می نامند. این گروه (G2)، مصرف کنندگان زیر ۲۵ سال هستند. این گروه نسبت به والدینشان ثروتمندتر هستند، افرادی هستند که پول زیادی دارند ضمن اینکه تمایل به خرج کردن آنها در حال فزونی است.

پیش بینی می شود مصرف کنندگان نسل دوم تا اواسط دهه ۲۰۲۰، حدود ۳۰ تا ۴۰ درصد مخارج مصرفی کشور چین را به خود اختصاص دهند. چین به چه سمتی حرکت می کند؟ البته اول از همه باید گفت که چین همچنان به رشد خود ادامه می دهد. هنوز راه زیادی برای اینکه چین از نظر بهره وری زیرساختها، در مقیاس کلاس جهانی قرار گیرد، وجود دارد.

هزینه های لجستیک بعنوان نسبتی از GDP، هزینه ای که صرف جابجایی یک محموله از نقطه A به نقطه B می شود و شامل هزینه حمل و نقل، تامین مالی، و اداری است، برای کشور چین حدود ۱۲ تا ۱۳ درصد است در صورتی که این هزینه در آمریکا ۵ درصد است. بنابراین هنوز فرصت زیادی برای کشور چین در زمینه کاهش هزینه های لجستیک و رسیدن به سطح آمریکا وجود دارد.

اما در مورد چگونگی انجام این کار می توان گفت که چین می تواند از طریق سرمایه گذاری در خطوط پرسرعت راه آهن (که شاید بزرگترین و ملموس ترین نوع سرمایه گذاری است) و یا مترو، صورت گیرد. کشور چین درصدد است تا طی ده سال آینده بیش از ۴۰ مترو شهری را ایجاد کند. این یک سرمایه گذاری باورنکردنی است که فرصتی را برای افزایش بهره وری طی ۳۰ تا ۵۰ سال آینده برای کشور چین فراهم می نماید. این گونه سرمایه گذاری ها نیاز به تخصیص منابع مالی بسیار بالا در کوتاه مدت است که لازم است به کارآمدی و بهره وری بودن تخصیص منابع مذکور نیز توجه شود.

^۱ - Household final consumption expenditure (formerly private consumption) Household final consumption expenditure, etc. (% of GDP)

^۲ - Generation-۲

دولت نیز باید به بازتعریف نقش خود در جامعه بپردازد. دولت تا کنون خوب عمل نموده است ولی کسی تا کنون سوال نکرده است که چگونه می توانست بهتر عمل کند. چالش اصلی دولت انجام فعالیت بیشتر با منابع کمتر است. انتظار می رود رشد منابع درآمد مالیاتی اهنسته تر شود در عین حال هزینه برای ارائه خدمات دولتی افزایش یابد. در نتیجه ضرورت دارد که در خصوص فرآیندهایش تجدید نظر کند.

محور بعدی در مورد چگونگی همکاری دولتی با بخش خصوصی و جامعه شهری است تا موج جدیدی از بهره وری را به آنها ارائه دهد. بهره وری ، که از طریق نوآوری بیشتر حاصل می شود. دولت می باید منابع نوآوری مذکور را برای بخش خصوصی تامین نماید و با بخش خصوصی برای تشکیل دارایی های بلندمدت فیزیکی و مجازی مورد نیاز برای انتشار دانش در کل اقتصاد، همکاری کند. غیرفیزیکی که در جامعه مورد نیاز است. لازم است که دولت در مورد حیطه فعالیت با بخش خصوصی، تجدید نظر نماید.

ترجمه:

پریسا مطرانلویی